

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00

Sagsnr.
2020 - 4653

Doknr.
243909

Dato
13-05-2020

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 29. april 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 462 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pernille Skipper (EL).

Spørgsmål nr. 462:

”Vil ministeren redegøre for, hvor stor en andel af taksterne for ophold på selvejende tilbud underlagt selvmøderprincippet og med driftsoverenskomst, der i sidste ende tilfalder kommunerne i form af teknisk personale, administration m.v. frem for det enkelte selvejende tilbud?”

Svar:

Indledningsvist kan jeg oplyse, at beregningen af takster for ydelser og tilbud efter serviceloven, herunder for ophold på kvindekrisecentre og forsorgshjem, er reguleret i bekendtgørelse nr. 1017 af 19. august 2017 om finansiering af visse ydelser og tilbud efter lov om social service samt betaling for unges ophold i Kriminalforsorgens institutioner.

Efter bekendtgørelsens regler beregnes taksterne på grundlag af de samlede langsigtede gennemsnitsindtægter og -omkostninger ved levering af ydelser efter lov om social service eller drift af tilbud efter lov om social service. Heri indgår bl.a. alle direkte og indirekte driftsomkostninger til f.eks. personaleomkostninger, borgerrelaterede udgifter, administrationsomkostninger m.v.

Reglerne om beregning af takster gælder uanset, om der er tale om et privat eller offentligt tilbud efter serviceloven.

Det er ikke centralt reguleret, hvad der kan eller skal indgå i en driftsoverenskomst mellem et tilbud og en kommune. Der er således ikke noget til hinder for, at det f.eks. aftales, at tilbuddet køber tekniske eller administrative ydelser af kommunen. Social- og Indenrigsministeriet er ikke i besiddelse af oplysninger om, i hvilket omfang dette er tilfældet i praksis.

Med venlig hilsen
Astrid Krag